

AQUESTA REMOR QUE SE SENT...

Aquesta remor que se sent no és de pluja.
Ja fa molt temps que no plou.
S'han eixugat les fonts i la pols s'acumula
pels carrers i les cases.
Aquesta remor que se sent no és de vent.
Han prohibit el vent perquè no s'alci
la pols que hi ha pertot
i l'aire no esdevingui, diuen, irrespirable.
Aquesta remor que se sent no és de paraules.
Han prohibit les paraules perquè
no posin en perill
la fràgil immobilitat de l'aire.
Aquesta remor que se sent no és de pensaments.
Han estat prohibits perquè no engendrin
la necessitat de parlar
i sobrevingui, inevitablement, la catàstrofe.

I, tanmateix, la remor persisteix.

Martí i Pol, Miquel. "Aquesta remor que se sent...". *Obra poètica/2. 1970-1980*.
Barcelona: Ed. 62, Clàssics catalans del segle XX, 1991. (p.46)